

det er, at hvis Kommunens Beboere kommer og henter et Smørkort og henter et Flæskkort og henter et Brødkort, der udleveres paa Statens Foranstaltning, har de dermed allesammen faaet Lov til at modtage de samme Varer til samme Pris, ligeegyldigt om de er mere eller mindre velstillede; men derimod, naar de kommer til noget, der skal ordnes ude i Kommunerne, naar de f. Eks. kommer og skal have Brændsel, saa skal de mærke, hvem der er ovenpaa, og hvem der er nedenunder. Det har skuffet mig i højeste Grad, at det ærede Medlem fra Fuglebjerg ikke kan se, hvad dette socialt betyder, og det er det, som mærkes ude i Kommunerne. Derfor siger jeg ogsaa, at hvis de Herrer virkelig vil fastholde dette Standpunkt i denne Rigsdagssamling, skal de komme til at staa overfor det, naar vi spørger Vælgerne, hvilken Ordning de ønsker gennemført.

Ellinger: Maa jeg blot sige til det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge), at jeg har gjort den Betragtning gældende — og jeg kan vistnok der finde Tilslutning hos mange —, at man synes for lidt at tænke paa, hvilke enorme Summer Statskassen skal udrede, og det derfor er ganske naturligt, at man begynder at tænke paa, at der ogsaa maa være en Grænse. Det har jeg sagt i Anledning af f. Eks. det ærede Medlems Udtalelse om, at man herfra ligefrem skal tvinge Kommunerne til at foretage Dyrtidsforanstaltninger til Fordel for alle, hvad Staten ogsaa gør i Forvejen. Naar det ærede Medlem af den Udtalelse drager den Slutning, at jeg og mine Meningsfæller skulde være mod Dyrtidsforanstaltninger, vidner det om en ganske utilladelig Perfiditet.

Jensen-Sønderup: Maa jeg sige til den ærede Ordfører (Hauge), at enten han vil give mig Ret til at indkassere den Ros, han har udtalt overfor P. Th. Nielsen, eller ikke, er Kendsgemingen den, at det var saa langt fra en Ros, det var noget helt andet, P. Th. Nielsen fik, den Gang han stod her.

Maa jeg overfor den højtærede Minister sige, at jeg forstaaer ikke, at han kan gaa ud fra, at det, der staaer i vort Ændringsforslag, er det samme, som stod i det foreløbige Ændringsforslag, naar der udtrykkelig i det foreløbige Ændringsforslag stod „enten — eller“, men man saa skrev et Ændringsforslag, hvor netop det, som Ministeren imødegik, er taget bort. Dermed er sagt, at man gaar ind paa Mini-

sterens Betragtning af, hvorledes Lovforslaget skal forstaaes, at det altsaa er „baade og“. Hvis man ikke kan se den Forskel, der ligger i, om man tager disse to Ord „enten — eller“ med, eller man tager dem bort, ved jeg ikke, paa hvilken Maade man skal gøre det tilstrækkelig klart, at det er noget nyt.

Maa jeg til sidst sige, at naar Ministeren nu kom ualmindelig højt op — synes det mig — og sagde, at det, vi vilde, var, at de, der skal tage mod de kommunale Foranstaltninger, skal mærkes, saa har jo de Herrer hele Tiden indrømmet, at selv med de Foranstaltninger, som der her er Tale om, og som skal komme alle til gode, vil det være nødvendigt at træffe Foranstaltninger for en hel Del, der er saa daarligt stillede, at man ikke kan hjælpe dem tilstrækkeligt med de almindelige Foranstaltninger. Det er de Herrer, der har sagt, at de, der skal have særlig Hjælp ud over det almindelige, staaer som mærkede, det er ikke os. De Herrer siger nu, at vi ved Valget skal komme til at staa overfor dette. Vi har ikke i mindste Maade søgt at drage hele dette Spørgsmaal ind i Partipolitikken, men det er Ministeren og den ærede Ordfører, der nu siger: Vi skal nok sørge for, at De kommer til at staa overfor dette ved Valgene. Maa jeg dertil sige, at saa vil de Herrer ligeledes komme til at staa overfor, at de ogsaa vil have nogle mærkede, men at det skal være de allerfattigste, der efter de Herrers Forslag faar Mærket.

Martin Hansen: Maa jeg først sige til den højtærede Minister, at jeg betragter ikke denne Sag som et københavnsk Spørgsmaal, men som et Landsspørgsmaal. Jeg har kun nævnt Københavns Kommune for at vise, at de meget godt der kunde bære deres Byrder, og den højtærede Minister har jo yderligere illustreret, at det kunde de saa udmærket godt. Naar jeg har bedt om Ordet, er det imidlertid for at imødegaa den højtærede Ministers Ytring om, at han ikke kunde forstaa, at jeg havde det Standpunkt, at jeg vilde være med til at mærke Folk. Nej, hvis jeg virkelig havde det Standpunkt, kan jeg godt forstaa, at Ministeren ikke kan fatte det, for det vilde være et afskyeligt Standpunkt. Men noget saadant mener hverken jeg eller mit Parti. Ministeren er ganske vist en klog Taktiker, og han vil gerne give det Udseende af, at Venstre vil sætte et Skel, men det er ganske hen i Vejret. Sandheden er ganske kort og godt den, at vi siger: Reguler efter § 1 eller § 2, ganske som I finder det passende,